

Adventul, timp de pregătire pentru Crăciun

Timpul adventului este timp de
speranță. Toată panorama
chemărilor creștine, acea
unitate de viață care are ca
nerv prezența lui Dumnezeu,
Tatăl nostru, poate și trebuie să
devină o realitate zilnică

02.04.2012

Crăciunul. —Se cântă *venite, venite*, –
să ne apropiem căci El s-a născut.

Și după ce am văzut cum Maria și Iosif veghează Copilul, îmi permit să-ți sugerez să-L privești din nou, să-L privești neobosit.

Forja, 548

Caută unirea cu Dumnezeu și umplete de speranță – virtute atât de sigură! – pentru că grație luminii milei Sale, Isus te va călăuzi chiar în mijlocul celei mai sumbre nopți.

Forja, 293

Astăzi, începutul timpului Adventului, este un lucru bun de a considera ispitele acestor dușmani ai sufletului: dezordinea senzualității și ușurătatea superficială; ignoranța rațiunii care se opune Domnului; prezența orgolioasă care face sterilă iubirea lui Dumnezeu și a creaturilor. Astfel de situații ale sufletului sunt obstacole evidente, și puterea lor perturbatoare este mare. De aceea liturgia ne conduce la

introducere să implorăm
milostivirea divină: *La tine, Doamne,
înalț sufletul meu. Dumnezeuul meu,
mă încred în tine: să nu fiu făcut de
rușine! Să nu triumfe asupra mea
dușmanii mei. (Ps 24, 1-3). La
antifona de la ofertoriu vom repeta:
Mă încred în tine, să nu fiu făcut de
rușine!*

Acum când timpul mântuirii este
aproape, este mângâietor să
ascultăm cuvintele sfântului Paul:
*Când se va descoperi bunătatea lui
Dumnezeu, Salvatorul nostru, și
iubirea sa pentru oameni, El ne-a
salvat nu în virtutea faptelor de
dreptate săvârșite de noi, ci prin
milostivirea sa (Tit 3, 5).*

Este Isus care trece, 7

*Deschideți ochii – am citit în
Evanghelie – și ridicați capul, pentru
că răscumpărarea voastră este
aproape (Lc 21, 28). Timpul
adventului este timp de speranță.*

Toată panorama chemărilor creștine, acea unitate de viață care are ca nerv prezența lui Dumnezeu, Tatăl nostru, poate și trebuie să devină o realitate zilnică.

Nu vreau să spun mai mult în această primă duminică a Adventului în care începem să numărăm zilele care ne apropie de Nașterea Mântuitorului. Am văzut ce înseamnă chemarea creștină; am văzut că Domnul are încredere în noi pentru a conduce suflete la sfințenie, pentru a le apropia de Sine, să le unim cu Biserica și de a extinde împărăția lui Dumnezeu în toate inimile. Domnul ne vrea dispuși să ne dăruim, fideli, sensibili pasionați. Ne vrea sfinți, total ai săi.

Este Isus care trece, 11

Iesus Christus, Deus Homo iată mărețiile lui Dumnezeu, operele minunate ale lui Dumnezeu, în fața cărora trebuie să medităm, și trebuie

să-i mulțumim Domnului, acelaia care a venit să aducă *pace pe pământ oamenilor de bunăvoință* (Lc 2, 14), tuturor acelor care vor să unească voința lor cu Voința sfântă a lui Dumnezeu: nu numai celor bogați, nici numai pentru săraci, dar tuturor oamenilor, tuturor fraților. Pentru că toți suntem frați în Isus, toți fii ai lui Dumnezeu și frați cu Cristos; și Mama sa este Mama noastră.

Trebuie să contemplăm pe Pruncul Isus, Iubirea noastră, în leagăn. Trebuie să-l contemplăm conștienți că suntem în fața unui mister. Este necesar să acceptăm misterul cu un act de credință. Avem nevoie, de aceea, de dispoziții de umilință proprii sufletului creștin. Să nu vreți să reduceți măreția lui Dumnezeu la sărmanele noastre concepte, la explicațiile noastre umane; căutați mai degrabă să înțelegeți că, în obscuritatea sa, acest mister este

lumină care conduce viața
oamenilor.

Este Isus care trece, 13

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
adventul-timp-de-pregatire-pentru-
craciun/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/adventul-timp-de-pregatire-pentru-craciun/) (07.08.2025)